

BARCELONA: Via Laietana 57, 4t 3a 08003. Tel 93 317 31 51 e-mail sindicat@catac.cat
 GIRONA: Joan Maragall, 35, 5è. 17002. Tn. 972 22 15 88 e-mail girona@catac.cat
 LLEIDA: Av. Catalunya, 2 25002. Tn. 973 26 79 83 e-mail lleida@catac.cat
 TARRAGONA: Av. Ramon i Cajal, 52, 1r 43005 Tn. 977 226511 e-mail tarragona@catac.cat

octubre 2009
www.catac.cat

INCREMENTS SALARIALS ESTATALS 2010-2013

Una clàusula de revisió captiva

El divendres 25 de setembre de 2009, el Ministeri d'Administracions Públiques (MAP) i els sindicats CCOO, UGT i CSIF han arribat a un acord que dibuixa la perspectiva de les retribucions dels empleats i empleades públics de tot l'estat per al període 2010-2013. Aquest acord reflecteix altres compromisos que, a la pràctica, només serveixen per difuminar l'única intenció de l'acord, que era limitar els increments salarials en l'àmbit de la funció pública.

Els primers fulls de l'acord contenen només declaracions d'intencions sobre la necessària millora de la funció pública. Cal recordar que algunes d'aquestes millores han estat reiteradament objecte de normativa específica que, amb aquest acord o sense, els obliga igualment. Parlem de carrera administrativa, per exemple?

Es tracta d'un nou pacte sobre millora dels serveis públics com tants d'altres que també reiteradament s'han incomplert. Un compromís de desplegar l'EBEP quan el mateix EBEP ja els obliga al seu desenvolupament. I una nova volta a l'afany centralitzador dels sindicats estatals per tal d'allunyar la decisió i la negociació dels centres de treball i de les opcions sindicals crítiques amb el seguidisme de les grans centrals sindicals.

Pel que fa a retribucions, caldrà veure quina aplicació fa el Govern de Catalunya d'aquest acord estatal perquè, tot i la limitació que s'estableix en els pressupostos generals de l'estat i els de la Generalitat, el Govern pot establir el repartiment que en fa entre els seus treballadors i treballadores: l'Estatut de Catalunya l'habilita per a fer-ho i esperem que el nostre govern respongui com cal, si més no els de funció pública que són d'un partit que se'n diu d'esquerres i nacionalista.

Sense anar més lluny, a CATAC-IAC no estem d'acord amb què, amb la perspectiva que s'albira, el nostre increment anual vagi a parar directament a La Caixa, com a aportació al Pla de Pensions . Les nostres propostes aniran en la línia de reequilibrar el ventall salarial i eliminar els privilegis d'uns quants.

Què diu l'acord sobre les retribucions?

Exercici	Contingut de l'acord	Plans de pensions
2010	Pujada salarial de la massa salarial bruta del 0'3%.	Aportació d'un 0'3 de la massa salarial
2011	L'acord no concreta cap proposta sobre increments	Aportació d'un 0'5 de la massa salarial
2012	L'acord no concreta cap proposta sobre increments. Preveu l'obligació, durant el primer trimestre, de fer efectiu la desviació que s'hagués produït entre els increments del 2010 i el 2011 i la desviació respecte la inflació real.	Aportació d'un 0'7 de la massa salarial
2013	Durant el primer trimestre l'administració farà efectiva la desviació produïda l'any 2012 entre l'increment i la inflació.	No especifica.

Un altre cop, els treballadors i treballadores de l'administració, que venim acumulant pèrdues de poder adquisitiu, tornem a ser la referència que serveix per a limitar els increments salarials generals.

Aquest acord, un altre cop un mal acord, suposa una pèrdua de poder adquisitiu pel 2010 (es preveu una inflació de l'1'5%) i la hipoteca dels salaris del 2011 i 2012, condicionada a una esperança de recuperació, que sempre serà parcial, pels anys 2012 i 2013.

Aquesta perspectiva de recuperació de poder adquisitiu es pacta, a més, condicionada a altres factors que són eteris, poc concrets i de difícil control sindical. Entre ells, la possibilitat de reduir llocs de treball de l'administració pública, no per innecessaris, per cert... sinó, tot obrint la porta, a noves externalitzacions de serveis públics, que no estalvien pressupost públic sinó que, senzillament, canvien la despesa de partida pressupostària.

Una esperança molt feble que, a més, desprestigia el sindicalisme, divideix els treballadors i treballadores, ofega les clàusules de revisió signades pels propers anys i legitima els incompliments d'acords sobre retribucions...

Davant d'això, com ja saben a CCOO, només queda eternitzar-se en baralles legals perdudes, com la que van

No veiem massa diferència entre una congelació salarial imposada per un govern per fer front a una situació econòmica recessiva, com la que va fer l'Aznar i una congelació salarial pactada pels sindicats estatals, tot i que aquesta es vulgui difuminar amb una hipotètica recuperació futura. Cal veure també quin paper fan els sindicats estatals en la nostra negociació.

encetar el 1997 davant la congelació salarial dels empleats i empleades públics imposada pel govern de l'estat, quan ja teníem els increments salarials pactats amb anterioritat. L'EBEP, defensat pels mateixos sindicats que ara signen l'acord del que parlem ara, legitima la patronal pública per incomplir acords sempre que vulguin.

Ens indigna que els mateixos sindicats que pretenen que estirem el nostre sou durant els propers anys, no hagin mogut fitxa a Catalunya per equilibrar el ventall salarial i assegurar que els sous més baixos estiguin en millor posició per encarar aquests anys d'espera obligada: amb el seu acord sobre pagues extraordinàries... els càrrecs de la Generalitat i els nivells alts de les taules salarials tenen un bon coixí per esperar el 2013, ja que han rebut un increment de quasi bé el 6% l'any 2008.

Però els sindicats signants d'aquest acord sí que ho veuen positiu:

- ✓ per guanyar quota de poder sindical, mitjançant la creació d'òrgans centralitzats de negociació per a tot l'estat, en detriment d'aquelles opcions sindicals que podem qüestionar allò que signen i de la negociació que es pugui dur a terme a cada comunitat autònoma.
- ✓ els serveix per incrementar els ingressos mitjançant la seva intervenció en la gestió de la formació dels empleats públics;
- ✓ els serveix per garantir que les empreses gestores de plans de pensions de les que són accionistes no perdin la seva injecció anual d'ingressos provinents de l'administració...

Entenem que diguin que és un bon acord... pels qui l'han signat, però nosaltres només ho patirem

sindicat@catac.cat